

altsaa ikke være tilstede, og ligesaa lidt vil man kunne have nogen Visshed for, at selv den tilstrækkelig flinke Menige tillige vil være egnet til Befalingsmand. Men Erfaringer, henhørende fra saagodt som alle Afdelinger, have viist, at hvor Undercorporaler have været valgte ved Lodtrækning endog kun iblandt det dobbelte Antal — og i nærværende Tilfælde stiller Forholdet sig ugunstigere — har Loddet truffet Mange, der senere have viist sig ikke at kunne fyldestgjøre de Fordringer, der burde kunne gøres til dem i den nye Stilling; de have derfor atter maattet sættes tilbage i de Meniges Klasse, og den paa dem anvendte Uddannelse til Undercorporaler har været spildt. Men naar det — med Undtagelse af de sandsynligviis meget faa Frivillige, der maatte melde sig — er vanskeligt ved Lodtrækning af den hele 1ste Flinkhedsklasse at faae det tilstrækkelige Antal brugbare Undercorporaler udtaget, bliver dette vistnok endnu vanskeligt, naar man med Forsvarscommissionen vilde tillade en Bytning mellem dem, som Loddet har truffet, og de øvrige Menige af samme Klasse. Den sandsynlige Følge vil da kun blive, deels at netop de Dygtigste, for hvem det vil være af største Værdi at have Tiden til egen Raadighed, fortrinsviis ville søge at benytte Tilladelsen til Bytning, deels at denne vil blive gjort til Gjenstand for Betaling. Til Undercorporaler, det vil sige til dem, der forlods ere udsete til i Krigen at være Førere af Sectioner og Patrouiller, vil Hæren da ikke faae de meest brugbare, men de meest ubemidlede af 1ste Klassenes Mandstab. Ministeriet har derfor ogsaa med Hensyn til Erhvervelsen af det tilstrækkelige Antal brugbare Undercorporaler maattet fremsætte Forslag, til hvilke iøvrigt Anhydninger ville findes i selve Forsvarscommissionens Betænkning, og som efter dets Formening paa eengang ere betryggende for Hæren og billige mod Indvilderne.

Forsvarscommissionen har, som det vil sees af dens Betænkning, paaregnet, at en Deel af Hærens Befalingsmænd istedetfor at have fast Ansættelse skal tilveiebringes ved væxlende Personale af den værne-

pligtige Masse. Da Hæren maa være saaledes ordnet, at dens Størrelse kan udvides noget efter Forholdenes Krav, er et saadant bevægeligt Element som værnepligtige Befalingsmand vel stikket til at tilveiebringe et større Antal samtidig med, at en større Ungdomskraft skaffes tilstede blandt de yngre Befalingsmænd. Man tiltræder derfor tilfulde Forsvarscommissionens Forslag om Anvendelse af dertil egnede Værnepligtige som Befalingsmænd (de, der overalt i Forsvarscommissionens Plan benævnes Secondlieutenanter, svare omtrent til de tidligere Reserveofficerer, de, der benævnes Corporaler, til de tidligere Reservecorporaler). Heller ikke findes det af Forsvarscommissionen paaregnede Antal for den aarlige Tilgang af værnepligtige Befalingsmænd for høit ansat, nemlig 231 ved Infanteriet, ved Cavalleriet 2 for hver Escadron, ved Artilleriet 32 og ved Ingenieurcorpset 9. Det maa ogsaa erkjendes for en særdeles heldig Tanke, der har ledet Forsvarscommissionen til at foreslaae som fast Regel, at enhver tilgaaende Befalingsmand i Hæren først skal være Menig og dernæst enten Undercorporal eller Elev i Corporalskolen, og at Betingelsen for at kunne blive Sergeant (fast Underofficer), er først at have været Corporal (Reserveunderofficer), Betingelsen for at kunne indtræde i Hæren som Premierlieutenant (fast Officer) først at have været Secondlieutenant (Reserveofficer). Ministeriet sætter megen Priis paa dette Commissionens Forslag, fordi der kun kan faaes en forstandig Uddannelse af Hærens Befalende ved, at disse tilbringe en passende Tid i de forskellige Grader. Det er kun ved selv at være Menig eller yngre Befalingsmand, at man lærer, hvad der paa Krigsfod kan forlanges af disse Klasser, og det er ogsaa kun ved at leve nogen Tid iblandt dem, at man lærer tilfulde at vurdere de Hensyn, som der nødvendigtviis skyldes dem, navnlig naar de paa Krigsfod skulle kunne bevare Sundhed og Kampdygtighed. Der er imidlertid eet Punkt angaaende de værnepligtige Befalingsmands Udtagelse, med Hensyn til hvilket Ministeriet ikke har søgt sig overbevist om, at Forsvarscommissionen har truffet en for Hæren tilstrækkelig